

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרֻשֶׁת אֲמוֹר (בְּחוֹ"ל קְדוּשִׁים) ב' אִיָּה ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רש"י

בחמש הימים לומדים על הבהמות בהן משתמשים לקרבן:

על מנת שבהמה תהיה כשרה להקרבה בקרבן, אסור שיהיה לבהמה שום מום - שום דבר פגום. למשל בהמה שנשברה לה רגל, או שיש לה חתך, או שרגל אחת ארוכה יותר מאשר הרגלים האחרות, כל הבהמות הללו אינן יכולות לשמש בקרבן. אפשר למכור את הבהמה ולתת את הכסף לבית המקדש, אולם אין אפשרות להקריב אותם על גבי המזבח.

אם גוי מביא קרבן לבית המקדש כמתנה לה, גם לו אסור להקריב בהמה שיש בה מום.

לומדים גם שאסור להקריב בהמה שרק נולדה בקרבן, יש לחכות שיעברו שמונה ימים אחרי שנולדה. אסור גם להקריב את האם ואת בנה בקרבנות באותו יום.

התורה מזכירה שעלינו לאכול את בשר הקרבן באותו יום, ולא להשאיר ממנו ליום אחר.

ה' אומר שעלינו ללמד ולקיים את התורה פינן שה' הוציא אותנו ממצרים למטרה זו - שנקיים את

התורה.

תְּהִלִּים / יוֹם ב' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים י'-י"ז

באחד מהפרקים של היום, ישנו פסוק מעניין: "ה' צדיק יבחן". הכוונה היא שה' בוחן אדם רק אם הוא צדיק. רק אם יש לו את הכחות לעשות את הדבר הנכון ולעבור את המבחן. אם כן, מדוע ה' בודק את האדם אם הוא יודע שהוא יצליח לעמוד בנסיון?

תארו לכם ילד קטן שלא יודע את זה, אבל הוא באמת סופר מאוד טוב. הוא טוב במציאת את המלים הנכונות שיביעו את מה שהוא חושב באופן שאנשים אחרים יבינו זאת. אבל לילד הקטן אין שום משג איזה כח מיוחד יש לו, בגלל שהוא מעולם לא היה צריך לכתב משהו חוץ מאשר מילה או שתיים כתשובה לשאלות בבוחן בכיתה. תארו לכם שיום אחד המורה שלו אומר שכל הילדים בכיתה צריכים לכתב עבודה בת שתי עמודים על משהו שלמדו בתנאי שיעזר להם לקיים מצוות יותר טוב מידי יום. בהתחלה הילד הזה מתלונן כמו כל החברים האחרים בכיתה על העבודה הקשה, היד שלו תכאב מכתובה של עבודה כל כך ארוכה. אבל אז, כאשר הוא כותב את העבודה הוא ראה שעבורו זה קל לחשב על מה לכתוב. כאשר הוא קורא את מה שכתב הוא קולט שזה כתוב טוב. המורה שלו גם הוא

מאוד מרצה ונותן לו הפתעה מיחדת על ההסבר הברור והנהיר.

כלנו כמו היילד הקטן. יש לנו גם בן כוחות מיחדים, שאף אחד לא יודע עליהם – אפלו לא אנחנו! ה' מכין לנו "מבחנים" שעשויים להראות ולהרגיש קשים.. אבל באמת הם עוזרים לנו להתחיל להשתמש בכוחות המסתרים שלנו.

אולי ה' מנסה אותנו על ידי שנותן לנו אחות קטנה ומעצבנת- כדי להראות לנו כמה סבלנות יש לנו באמת. או שאמא שוכחת לקנות מיץ ענבים לשבת- כדי להוכיח שיש לנו כח חזק של כבוד אב ואם. או אולי יכול להיות יום אחד שקשה לנו למצא איפה שמנו את החת"ת שלנו, כדי שנוכל להבין עד כמה אנו באמת אוהבים ללמוד חת"ת.

ה' יודע שהכח טמון בתוכנו, אבל זה לא מספיק שרק יהיו הכחות. אנו צריכים להשתמש בהם לה'. כשה' מנסה אותנו, אנו צריכים להשתמשבכחנו כדי לעמוד בנסיון ואז יוצא שאנו משתמשים בכל כחנו לה'.

תניא / לקויטי אמרים פרק מ"ד (ב' אייר שנה מעוברת)

למרות שהמצוות שלנו יכולות לעלות גבוה באמצעות התעוררות של אהבה מסתרת, האהבה המיחדת שיש לכל יהודי בזה שנולד, אנו עדין משתדלים להרגיש אהבת עולם- אהבה חזקה רק לה'. למה עלינו לנסות ולהתאמץ כל כך להרגיש אהבה זו, אם האהבה מהסוג השני היא מספיק טובה? בגלל שאהבה הזו שאנו לומדים איה להרגיש אותהבעצמנו היא טובה יותר מאשר זו שאנו מעירים וקימת כבר בתוכנו. בדיוק כמו שזהב יקר יותר מכסף. כדי להרגיש אהבת עולם, אהבת ה' ולא שום דבר אחר, צריך לחשב הרבה על ה'- יותר ממה שצריך לחשב כדי לעורר את האהבה המסותרת שבלבנו.

היום יום / ב' אייר

היום הוא היום השבעה עשר לעמה.

היום הוא יום ההלדת של הרבי המהר"ש. הוא נולד בשנת תקצ"ג. באשר הרבי המהר"ש היה בן שבע, אבא שלו, הצמח צדק, בחן אותו פעם על הלמוד שלו. הרבי המהר"ש הצליח מאוד והמלמד שלו מאוד התלהב. הוא אמר לרבי הצמח צדק "איזה יפי, האם הרבי הבחין עד כמה הוא הצליח?" הרבי הצמח צדק ענה למלמד שהרבי המהר"ש נולד ביום מאוד מיחד בספירת העומר, תפארת שבתפארת. תפארת זו מדה יפה, ותפארת שבתפארת היא המדה היפה ביותר שאנשים יכולים לראות. לכן, אמר הרבי הצמח צדק, בגלל שהרבי המהר"ש נולדביום כה מיחד, זה לא פלא. ביום ההלדת של הרבי המהר"ש אנו מקבלים כח להתנהג באופן יפה ומיחד.

ספר המצוות / מצות לא תעשה קפ"ח

המצוה היומית, **מצות לא תעשה קפ"ח** היא שעד אחד אינו מספיק. בית הדין זקוק לשני עדים על מנת להעניש מישהו. עד אחד מספיק בבית הדין כדי לחייב אדם להשבע שבועה אולם איננו מספיק להוכחה לענש שמגיע לאדם.

פרק ח'- לומדים שהעדים יכולים להיות חשובים יותר ממה שכתוב בשטר. דגמה לכך היא אדם שחתם על שטר שנאמר שאדם אחד חייב כסף לחברו. בהגיעו לבית הדין הוא אינו זוכר על כך. אם אין עוד דרך להוכיח שזו אמת, השטר איננו שוה.

פרק ט'- לומדים למי אסור להיות עד. ישנם עשרה סוגי אנשים שאינם יכולים להיות עדים בבית הדין. למשל ילדים, נשים, עבדים ואנשים שהם קרובי משפחה של האדם הנדון בבית הדין. רשע איננו יכול להיות עד.

פרק י'- מתחילים ללמד את ההלכות של המצוה של מחר, שבית הדין לא יכול לקבל עדות של רשע. מיהו רשע? אדם שעובר עברות שעליהן מגיע לקבל מלקות. רשע הוא גם אדם שגונב או מבזבז זמן מחייו על משחקים והימורים.

דרכי החסידות / ב' איר

היום הוא יום ההלדת של הרבי המהר"ש.

לרבי המהר"ש היתה אמרה " **דער וועלט זאגט** (= העולם אומר) **אז מען קען ניט ארונטער** (= אם אי אפשר מלמטה) **גייט מען אריבער** (= אז הולכים מלמעלה). **און איך זאג** (= ואני אומר) **לכתחלה אריבער** (=לכתחלה מלמעלה).

אנשים אומרים שאם הולכים לאיזה מקום ויש משהו שמפריע לעבר (אולי אבן גדולה או קיר) קודם מנסים להזיז או ללכת מסביב או ללכת מתחת. אם זה לא מצליח אז מנסים לטפס מעל ולהמשיך ללכת לאן שרוצים.

אבל הרבי המהר"ש אמר "**לכתחלה אריבער**" - ללכת מיד מעל.

הרבי המהר"ש מלמד אותנו מה לעשות כאשר משהו מונע אותנו מלעשות את הדבר הנכון. לא משנה אם זה מישהו אחר שמונע אותנו או זה מיצר הרע הפרטי שלנו. אנו עלולים לחשב שעלינו לנסות להבין למה זה עוצר אותנו, ואולי לנסות למצא דרך אחרת לעשות זאת. לא! עלינו לעשות את מה שצריכים לעשות, ולא לבזבז זמן על מה שעוצר אותנו. הרבי אומר לנו שזה במיוחד חשוב כאשר מדבר בענינים של תורה ומצוות. כאשר יש לנו הזדמנות לקיים מצוה עלינו לחשב על מה שצריך לעשות ולהתעלם מכל מה שמנסה להקשות עלינו.

משה חושב ללכת למבצעים היום עם חבר שלו יעקב, אבל יעקב חולה, והוא לא יכול לבא. משה לא בטוח שהוא ידע מה לומר ללא עזרתו של יעקב. אבל הוא מחליט להתנהג כמו שהרבי המהר"ש למד אותנו. הוא מחליט "לכתחלה אריבער" אני הולך למבצעים ולא חושש. הוא לוקח את אחיו הצעיר אתו ומנסה לומר את הדבר הנכון. יחד הם מוצאים עוד שלושה יהודים שאפשר להניח להם תפלין.

האם אתם יכולים לחשב על זמן שבו נהגתם באופן של "לכתחלה אריבער"?